

645 / Divadelní soubor Spolku mýtských cvočkařů (tradiční místní povolání): Na Svatém kopečku.

1949 div. sál v radnici, nájemcem SDO. 1949 se název spolku změnil na *Dělnický ochotnický spolek J. K. Tyl*. Od 1969 se jmenoval DO J. K. Tyl při SKP. Za dobu činnosti více jak 400 her. Nejčastěji české klasické a soudobé hry. Kromě spolku Tyl i *DS DTJ, Sokol, ČSPO* ad. 1969 rozmach ODi v r. M. Adamce, mj. Paní Marjánka, matka pluku, Bílá nemoc, Maryša. V té době rekonstrukce jeviště. DS J. K. Tyl SKP, v 70. a 80. letech velmi aktivní, spolupředseda přehlídek okr. Rokycany. Od 2. pol. 70. let také *DDS Plamínek*.

Javorin II, s. 96; *Ladecký*, s. 138; *Stoletá tradice I*, s. 25; *Táborský*, s. 420-422.

CIRONIS, Petros: Národní divadlo a Rokycansko. Rokycany, ONV a SOKA 1984. 92 s.

HISTORIE divadelních ochotníků v Mýtě. Mýto, Kulturně historický sbor k 110letému výročí založení spolku divadelních ochotníků 1973.

85 LET trvání Ochotnicko-čtenářského spolku Tyl. Mýto, Kulturně historický sbor při MěNV, s. a.

PŠENÍČKA, Josef: 110 let ochotnického divadla v Mýtě. AS 1973, č. 11, s. 10-15.

A DS J. K. Tyl: 5 knih zápisů ze schůzí výboru z let 1863-1883, korespondence, diplomy, foto, Pl aj.

Kronika obce Mýta.

kART: Dok. KPS-D Plzeň.

LS OB, aktivní v 60. letech 20. stol.

MÝTO, m. č. města TACHOV, o. Tachov

Po 1945 se hrálo nepravdělně, např. *Poslední muž*.

VRŠECKÝ, Josef: Těžké začátky. První osvětové krůčky. Tachovská jiskra 23. 2. 1995, s. 6. Prkna znamenající svět, s. 8.

MŽANY, viz též DUB, o. Hradec Králové

Koncem 80. let 19. stol. zde hráli ochotníci ze Sovětic, čímž povzbudili místní ochotníky a ti založili *Čtenářsko-divadelní jednotu* při SDH 1886-1910. Od 1910 *JDO Tyl*, 1923 členem ÚMDOČ. *DS Klicpera* za 1. republiky proslul hodnotným repertoárem a pečlivou r. Za okupace 1939-1945 činnost ochromena, posléze zastavena. Aktivní i po 1945 do 60. let, v 50. letech pod *OB*, později při *Družstevním klubu*.

INFORMACE pro MČAD: Místopis okresu zprac. Rudolf Faltejsek.

Rkp. 1998. PC ART.

BOROTÍNSKÝ, Jaroslav: Poslání venkovských ochotnických divadel před 50. a 60. lety. Československé divadlo 1924, č. 17, s. 267-268. NK.

HORYNA, Václav: Mžany. Vlastivěda Královéhradecká. Hradec Králové, Okr. pedagogické středisko 1968, s. 289.

VOLF, Josef: Z pamětí českého sedláka. 1932.

SOKA Hradec Králové: Spolky, společenské organizace a družstva 1885-1951, reg. č. 590-617.

Ochotnická sláva a její nadšení nebude nikdy doceněna. Její trvání, ach, tak krátké, je podobno blikající lampě, kterou před začátkem rozsvítili, aby ji zhasli se závěrem posledního jednání. Neboť pravda je v tom, že na divadle zbožňovaná naivka, první dáma, převládá dětský uzlíček po náměstí maloměsta, milovník stárne slušným počtem potomků, vesnický tragéd opakuje verše v tažné práci pluhu a hraběnka lká nad husím hejnem. Jsou to představitelé těch, kteří propadli zkáze šmířiny, již se říká divadelní ochotničení.

Václav Krška: Ochotníci naruby.